

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Officio Cvstodis. Titvlvs V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

modi, ad ecclesias & monasteria, sive alia loca religiosa, vel alia ecclesiastica, eorumque prelatos, sive personas, ad quas antea eorum dispositio pertinebat, seu quibus immediate subesse noscuntur, libere revertantur: nisi eis quid canonicum obstitit, vel de ipsis aliter duxerimus disponendum.

DE AVCTORITATE ET VSV PALLII.
TITVLVS IV.
CAP. VNICVM.

Pallii traditio per obiectum criminis vel defectus retardari non debet, nisi obiectus premissis iuramento, de obiectis promptam fidem faciat. Et quid sit promptam fidem facere, declarat.

Ioannes XXII.

Malitiis hominum, quæ sæpe circa impediendam pallii dationem committuntur, volentes salubriter obviare, hac in perpetuum valitura constitutione sancimus, ut deinceps per obiectum cuiusvis criminis seu defectus traditio pallii, facienda iis, qui ad metropolitanarum ecclesiarum, seu aliarum regimen assumuntur, non impediatur in aliquo nec retardetur, nisi obiectus firmiter corporali præstito iuramento, se id malitiose non agere, sed obiecta vera esse se credere, ac de obiectis offerant facere promptam fidem: & nihilominus ad poenam talis, seu extraordinariam se obligent arbitrio præsentis. Promptam verò fidem intelligimus in hoc casu, si intra bimestris temporis spatium numerandam die collationis id antea probaverint legitime, quod opponunt. Quod si non fecerint (eorum obiectibus nequaquam obstantibus) ad ipsius traditionem, pallii procedatur. Per traditionem autem huiusmodi, sive accusationis, vel inquisitionis nullum volumus præiudicium generari.

DE OFFICIO CVSTODIS.
TITVLVS V.
CAP. VNICVM.

In religiosorum mendicantium conventibus plures campanas esse non possunt sine specialis Papæ licentia: plures autem campanulas in refectorio, capitulo & alibi licite possunt ipsi religiosi mendicantes habere. hoc dicit. Et est extravagan. notabilis: & quia pulsare campanas est custodis officium, ut patet eod. tit. c. i. in ant. idèd hie non abire collocata est.

Ioannes XXII.

Quia cunctos orthodoxæ fidei professores, & viros præsertim ecclesiasticos sic hortamur ad invicem, & quoad alios etiam, conversari, quod ex ipsorum gestis nullius offendatur iustitia, nec cuiquam scandali materia præparetur. Advertentes quod eo, quod nonnulli mendicantium ordinum professores in nonnullis suis conventibus plures campanas obtinent, & in posterum satagunt obtinere, cathedrales ac ecclesie alia sua queruntur propterea iustitia detrahi, & exinde civitatibus locorum interdum afferri divinis officis impedimentum: videturque inter ipsos litigiis & scandalis via aperiri. Nos præmissis obviare cupientes periculis, pacemque desiderantes inter ipsos (sine qua bene pacis auctor non colitur) observari: de fratrum nostrorum consilio hoc edito perpetuo ordinamus, quod religiosi dictorum ordinum mendicantium in nullo conventu suo, seu loco, plures campanas habeant, sine sedis Apostolicæ licentia speciali: sed una tantummodo pro loco quolibet sint contenti. Quod si forsan communitas seu universitas aliqua ecclesiasticæ vel mundanæ, seu eisdem religiosi pro illis, in aliquo ipsorum locorum campanam aliam habuerint, vel nunc habent, non illam, sed aliam solam co-

rum specialiter usibus deputatam pulsare videantur: diurnis & nocturnis, missis & aliis contactis. Ceterum religiosis eisdem permittimus, quod ubi habentur plures campanas sine lite & contradictione qualiter ad mundatam proprios haberint, & nunc habent, illa eisdem deinceps libere uti possint. Aliis quibuscumque per eos habitis intra trium mensium spatium de suis locis campanilibus deponendis, & nullatenus iterum reponendis. Verum campanulas, quæ in refectoriis, capitulis, & aliis forsan officinis religiosis consueverunt haberi, sub ista nostra ordinatione volumus comprehendere. Nulli ergo, &c. Datum Avinionis, Pontificatus nostri Anno 8.

DE OFFICIO DELEGATI.
TITVLVS VI.
CAP. VNICVM.

Littera Apostolica impetrata ad gratias seu ad literas dispensationis seu dispensationis dum erant integra, non oblatam dispensatione facta de ipsi in duas seu plures civitates seu dioceses, quæ facta propter divini cultus augmentum, & populi incrementum etiam executores seu iudices servandum, habeant sub eisdem litterarum forma illius vigorem in sic discussi, quem habebant in illis, integra remanebant.

Ioannes XXII. Episcopus servus servorum Dei, & perpetuus memoriam.

Sedes Apostolica in suis actibus veritatem prosequens, lucem amans, libenter evitat novitate antiquitatis involucrem: Illamque sibi legem in sua ordinationibus reservare cautelam intendit, ut ad illam proveniant commoda, quod aliis non innumera incrementum. Sanè pridem ad divini cultus augmentum, & ad salutem populi, quem in nonnullis civitatibus & diocesis sic multiplicat altissimus, quod in eisdem diocesis singulorum vultus nequibat, ut deceret, utique pastor inspicere, aut alias partes boni pastori impeteret. Illibriter intendentes, in ipsi diocesis, quarum in illas in duas, & aliquas in plures diocesis deponendas, certas earum civitates ac ecclesias cathedralas, quarum singulis proprias diocesis iustitiam assignari. Verum quantum partes ordinationem seu divisionem nostram habebant, & nobis, quam à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus Apostolicis obtinuerunt litteras, & licentias ecclesiasticas in ipsis tunc integris dispensationibus, quarum nonnullæ restant adhuc executioni mandanda. Nos amovere volentes cuiusvis conditionis litteras, qui circa executionem gratiarum seu beneficiorum, & concessarum possent forsan in parte, contententibus attentius quod per ordinationem seu divisionem nostram prædictam, jus ad rem expectantibus dicta beneficia ante competens ex ratione immutari esse debet, quia adeo efficax in divisi diocesis innotet, sicut in ipsa quondam integris: auctoritate præsentium decretorum, quod omnes & singula gratie, super beneficiis executioni mandata ante divisionem huiusmodi in ipsi quondam integris diocesis à nobis vel prædictis prædecessoribus nostris personis quibuscumque concessæ, tam in ipsi non divisi, quam in aliis diocesis decedat ab illis, & ad modo & forma possint suo ordine per executionem mandatos, & alios, ad quos id pertinet, ad debita executionem adduci, quibus ante divisionem huiusmodi poterant, & debebant. Idem etiam declaramus, quod ad litteras Apostolicas iustitiam continentis, ut videlicet iudices dati per illas in causis quarumlibet personarum, quæ nunc de eisdem diocesis divisi executioni

Hæc extravagan. habetur inter XX. Iuan. XXII. sub tit. concess. præb. cum gl. domini. Zanclini.